

PANTELIS ANTONI MAKRYAS,

Appellant,

v.

THE POLICE,

Respondents.

PANTELIS
ANTONI
MAKRYAS
v.
THE POLICE

(Criminal Appeal No. 2933)

Criminal Law—Unauthorized cultivation of Government Land—The Government Lands Law, Cap. 221, section 4 (a)—The Criminal Code, Cap. 154, section 281 (1) (a) and (2)—Bona fide claim of right—Section 8 of the Criminal Code—By virtue of sub-section (2) of section 281 of the Criminal Code, the defence of a bona fide claim of right under section 8 of the Code (supra) is not open in cases such as the present one—Nor can the criminal court entertain the issue of the accused's title of ownership in the land in question, once it is established that such land stands registered in the name of the Government—This issue can only be dealt with in a civil proceeding.

Criminal Law—Sentence—Fine—Increase of —Instead of imposing a sentence of imprisonment—Powers under section 29 of the Criminal Code, Cap. 154 to impose fine in cases where the Code provides for a sentence of imprisonment—Increase of the fine imposed—The Criminal Procedure Law, Cap. 155, section 145 (2).

Criminal Procedure—Appeal—Sentence—Increase of sentence on appeal against sentence—Cap. 155, section 145 (2) (supra)—See above.

Bona fide claim of right—Defence of—Section 8 of the Criminal Code, Cap. 154—Excluded in cases like the present one—See above.

Government Lands—Unauthorised cultivation—See above.

This is an appeal against a sentence of £25 fine imposed by the trial Court on the appellant for unlawful cultivation of land registered in the name of the Government contrary to section 281 (1) (a) of the Criminal Code, Cap. 154, which provides a penalty of up to six months' imprisonment. The Government Lands Law, Cap. 221, section 4 (a) provides that the unauthorised cultivation of Government registered land is an offence punishable under the provisions of

1967
Oct. 3
—
PANTELIS
ANTONI
MAKRYAS
v.
THE POLICE

section 281 of the Criminal Code (*supra*). On the other hand by section 281 (2) of the Criminal Code the defence of a *bona fide* claim of right under section 8 of the Code is excluded in cases falling within section 281 of the Code.

Section 29 of the Criminal Code reads as follows :

“ 29. A person liable to imprisonment for life or any other period may be sentenced for any shorter term, or the Court before which such person is tried may, instead thereof, impose a fine of an amount not exceeding the amount which such Court is empowered to impose.”

In dismissing the appeal, the Supreme Court increased the sentence of £25 fine to one of £100 fine. The facts of the case sufficiently appear in the judgment of the Court.

Appeal against sentence.

Appeal against sentence imposed on the appellant who was convicted on the 27th June, 1967, at the District Court of Nicosia (sitting at Morphou) (Criminal Case No. 2219/66) on one count of the offence of cultivating Government land, contrary to section 4 (a) of the Government Lands Law, Cap. 221 and contrary to section 281 (1) (a) of the Criminal Code Cap. 154 and was sentenced by Pitsillides, D.J., to pay a fine of £25 and £1.600 mils costs.

A. Pantelides, for the appellant.

A. Frangos, Counsel of the Republic, for the respondents.

The judgement of the Court was delivered by :

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Ἡ παρούσα ἔφεσις ἡσκήθη κατὰ τοῦ ποινῆς προστίμου £25 ἦν ἐπέβαλε τὸ ἐν Μόρφου συνεδριάζον Ἐπαρχιακὸν Δικαστήριον Λευκωσίας, εἰς τὸν ἐφεσεῖοντα, διὰ τὸ ἀδίκημα τῆς καλλιέργειας Κυβερνητικῆς γῆς, κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 281 (1) (a) τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος (Κεφ. 154).

Ἡ ἔφεσις ἐστηρίχθη ἐπὶ τοῦ ἰσχυρισμοῦ ὅτι ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ εἶναι ὑπερβολικὴ λαμβανομένων ὑπ’ ὄψιν ἀφ’ ἑνὸς τῶν εἰδικῶν συν-ηκῶν ὑφ’ ἃς διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, καὶ ἀφ’ ἑτέρου τῶν συν-θηκῶν αἰτινες ἀφοροῦν εἰς τὸν ἐφεσεῖοντα.

Οὗτος (ὁ ἐφεσεῖων) εἶναι γεωργὸς καὶ δὴ κηπουρός, ἐξ Μόρφου, ἡλικίας 58 ἐτῶν ὅστις διεκδικεῖ δικαιώματα ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῆς εἰρημένης γῆς, σημαντικῆς ἐκτάσεως, λόγῳ κληρονομίας καὶ μακροχρονίου κατοχῆς, ὡς ἰσχυρίζεται, αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ προκατόχου του.

Κατηγορηθεὶς διὰ παράνομον καλλιέργειαν τῆς ἐν λόγω γῆς ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου, 1965, μέχρι τέλους Ἰουνίου, 1966, ὁ ἐφεσεῖων ἠρνήθη ἔνοχην. Καὶ κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν διαδικασίαν

προσεπάθησε να αποδείξει ότι η γη ανήκει εις αυτόν, η εν πάση περιπτώσει ότι την κατέχει και την καλλιεργεί καλῇ τῇ πίστει, συνεχίζων τὴν κατοχὴν τοῦ πατρὸς του ὅστις τὴν κατείχε καὶ τὴν ἐκαλλιεργεῖ μέχρι τοῦ ἔτους 1940 ὅποτε ἀπέθανε. Ἐκτοτε ὁ ἔφεσείων καλλιεργεῖ, ὡς οὗτος ἐνόρκως κατέθεσεν εἰς τὸ Δικαστήριον, 8 περίπου στρέμματα (ἕκ τῶν 18 ἄτινα ἐκαλλιεργεῖ ὁ πατήρ του) ἄτινα ἰσοπεδώσας κατὰ τὸ 1966 ἐδενδροφύτευσε με ἐσπεριδοειδῆ.

Ὁ ἔφεσείων παρεδέχθη ὅτι δὲν ἔχει ἐγγεγραμμένον τίτλον διὰ τὴν ἐν λόγῳ γῆν. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δημοσίου (τῆς Κυβερνήσεως) γενομένην ἐγγραφὴν ἰδιοκτησίας, κατὰ τὸ ἔτος 1958, ὁ ἔφεσείων ἰσχυρίσθη ὅτι αὕτη ἀναφέρεται εἰς ἄλλο τεμάχιον γῆς. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, ἐὰν ἡ τοιαύτη ἐγγραφὴ καλύπτει τὴν γῆν τὴν ὁποῖαν οὗτος κατέχει, οὗτος ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἐγγραφὴ κακῶς ἐγένετο καὶ δὲν ἐπηρεάζει τὰ δικαιώματά του.

Τὸ πρωτόδικον δικαστήριον ἠσχολήθη ἐπισταμένως με τοὺς ὡς ἄνω ἰσχυρισμοὺς τοῦ ἔφεσειόντος, καὶ εὔρε τούτους ἀβασίμους. Ἐν ὄψει τῶν ἐνώπιόν του μαρτυριῶν δύο δημοσίων ὑπαλλήλων τῆς χωρομετρίας καὶ ἐνὸς τοῦ κτηματολογίου, τὸ δικαστήριον κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ ἔφεσειόντος καλλιεργούμενον τεμάχιον γῆς ἐνεγράφη ὡς ἀνωτέρω ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δημοσίου, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι οὕτως ἐγγεγραμμένον.

Κατὰ τὴν ἀκροασιν τῆς ἐφέσεως ὑπεδείχθη εἰς τὸν δικηγόρον τοῦ ἔφεσειόντος ὅτι τὸ ποινικὸν δικαστήριον δὲν εἶχεν ἀρμοδιότητα νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ ἀποφασίσῃ τὸ δικαίωμα ἰδιοκτησίας τῆς γῆς. Καὶ ὅτι τοιαύτη διεκδίκησις ὤφειλε νὰ ἀποτελέσῃ θέμα πολιτικῆς ἀγωγῆς ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου. Κακῶς δὲ ἐτέθη ὡς θέμα ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς διώξεως διὰ τὴν καλλιέργειαν ἐγγεγραμμένης κυβερνητικῆς γῆς.

Κατέστη ἐν τούτοις σαφὲς ἐκ μέρους τοῦ ἔφεσειόντος ὅτι οὗτος προτίθεται νὰ προῖῃ εἰς πολιτικὴν ἀγωγὴν διὰ τὴν διεκδίκησιν τῶν δικαιωμάτων τὰ ὁποῖα ἰσχυρίζεται ὅτι ἔχει ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ πολυτίμου ἐκτάσεως γῆς. Καὶ ὅτι ἡ παράλειψίς του νὰ τὸ πράξῃ μέχρι σήμερον ὑπῆρξε τυχαία.

Ἐπὶ τοιαύτας συνθήκας δὲν ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ κληθῇ ὁ εὐπαίδευτος δικηγόρος τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ὑπὸ κρίσιν ἔφεσιν.

Τὸ ἐδάφιον 4 (α) τοῦ περὶ Κυβερνητικῶν Γαιῶν Νόμου (Κεφ. 221) προνοεῖ διὰ διώξιν δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 281 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος διὰ τὰς περιπτώσεις καλλιεργείας ἐγγεγραμμένης κυβερνητικῆς γῆς. Τὸ ἀρθρον 281 (1) (α) τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καθορίζει ποινὴν μέχρις ἑξ μηνῶν φυλακίσεως διὰ τὴν καλλιέργειαν οἰσδήποτε γῆς ἐγγεγραμμένης ἰδιοκτησίας. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ὑπάρχει ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου διεκδί-

1967
Oct. 3
—
PANTELIS
ANTONI
MAKRYAS
v.
THE POLICE

κησις τῆς γῆς, καὶ δεδηλωμένη πρόθεσις συνεχίσεως τῆς ἐπεμβάσεως. Τὸ δὲ ἄρθρον 8 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ ἐφεσεῖων ἐζήτησε νὰ στηρίξῃ ὑπεράσπισιν καλῆς πίστεως διὰ τὴν ἐνέργειάν του, οὐδόλως δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰ γεγονότα τῆς παρούσης ὑποθέσεως, ὡς φαίνεται καθαρὰ ἐκ τῶν προνοιῶν τοῦ ἄρθρου 281 (2) τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Λαμβάνοντες, ἐν τούτοις ὑπ' ὄψιν τὴν ἡλικίαν τοῦ κατηγορουμένου, τὴν δῆλωσιν τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς ὅτι οὗτος δὲν βαρύνεται μὲ παρομοίας φύσεως προηγουμένην καταδίκην, καὶ ὅτι πιθανὸν οὗτος νὰ μὴ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῇ πλήρως τὰς συνεπείας τῆς ὑπ' αὐτοῦ διαπραττομένης παρανομίας, ἀπεφασίσαμεν νὰ κάμωμεν χρῆσιν τῆς ἐξουσίας τὴν ὁποίαν παρέχει εἰς τὸ δικαστήριον τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος διὰ τὴν ἐπιβολὴν προστίμου ἀντὶ ποινῆς φυλακίσεως. Ἄλλὰ τὸ ποσὸν τοῦ προστίμου δέον νὰ ἔχῃ τὴν προσήκουσαν ἀνασταλτικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ἐφεσεῖοντος. Καὶ ὡς τοιοῦτο θεωροῦμεν ὁμοφώνως, πρόστιμον £100.

Ἀποτέλεσμα τῆς ἐφέσεως κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου ἐπιβληθείσης ποινῆς εἶναι νὰ ἀκυρωθῇ αὕτη, καὶ νὰ ἀντικατασταθῇ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 145 (2) τοῦ περὶ Ποινικῆς Δικονομίας Νόμου (Κεφ. 155) διὰ προστίμου ἑκατὸν λιρῶν (£100) πληρωτέου ἐντὸς 14 ἡμερῶν ἢ φυλακίσεως ἑξ μηνῶν ἐν περιπτώσει μὴ πληρωμῆς αὐτοῦ.

Διὰ ταῦτα ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἀνωτέρω.

Ἡ ἐφεσις κατὰ τῆς ποινῆς ἀπορρίπτεται. Ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ ἀκυροῦται καὶ ἀντικαθίσταται ὡς ἀναφέρεται ἀνωτέρω